

На нашу думку, існує 12 якостей, наявність та формування яких забезпечує успішне оволодіння іноземною мовою. Серед них: 1) розуміння важливості навчальних завдань для себе і свого майбутнього; 2) оволодіння стратегією подальшого самонавчання. Так, при вивченні певного лексичного матеріалу необхідно засвоїти способи самостійної роботи з оволодіння іншими лексичними елементами; 3) бажання працювати над розв'язанням навчальних завдань; 4) почуття компетентності, здатності вирішувати поставлені завдання. Важливо формувати позитивний «Я-образ», упевненість у своїх силах, створювати в аудиторії відповідну атмосферу, підтримувати студентів. Для цього слід, перш за все, розвивати їх компетентність, забезпечувати успішне оволодіння мовою; 5) здатність до контролю та управління своєю поведінкою і діяльністю. Необхідно навчити студентів діяти продумано, послідовно, системно, формувати самостійність у роботі над мовою; 6) вміння ставити реальні цілі, планувати шляхи їх досягнення. Багато у формуванні цієї якості залежить і від викладача, його пояснень, особистого прикладу цілеспрямованої роботи у досягненні поставлених цілей; 7) потреба й здатність йти назустріч викликам життя, навчання, відповідати на них. Учитель може допомогти в пошуку й вирішенні таких завдань, зорієнтувати студента на подолання відповідних труднощів; 8) усвідомлення необхідності та наявності змін у своїх якостях, рівні підготовки. Важливо сприяти такому розвитку, оцінювати його, сприяти активізації самовпливу студента, пам'ятаючи про те, що розвиток – це основне завдання освіти. 9) упевненість у здатності до позитивних змін, до успішного вирішення проблем. Викладач впливає на розвиток цієї якості переконанням, індивідуалізацією завдань, особистим прикладом; 10) готовність і здатність до участі в спільній роботі. Формуванню цього сприяє широке застосування комунікативного підходу при навчанні іноземній мові; 11) індивідуальність студента. Викладач покликаний підтримувати прояви індивідуальності студента при вирішенні навчальних завдань; 12) почуття приналежності до групи, групової роботи. Слід всіляко підтримувати прагнення до активної спільної роботи студентів.

Таким чином, одним з основних завдань викладачів полягає в тому, щоб допомогти студентам стати ефективними та самостійними у навчанні та житті. Тож треба шукати шляхів формування у тих, хто навчається, здатності управляти своїм навчанням, помічати позитивні зміни, які відбуваються з ними; сприяти студентам у формуванні навчальної стратегії, виборі цілей, стилю життя й роботи; допомагати у розвитку самосвідомості, почуття відповідальності.

ЗАВДАННЯ ТА ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ» В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Л.А. Негребецька, к.е.н., доцент

Полтавський університет споживчої кооперації України

Згідно з навчальним планом з 2007–2008 н. р. дисципліна «Економіко-математичне моделювання» вивчається студентами спеціальностей 6.03508 «Фінанси і кредит», 6.03509 «Облік і аудит», 6.050105 «Банківська справа», 6.03503 «Міжнародна економіка», 6.03504 «Економіка підприємства», 6.03507 «Маркетинг», 6.03502 «Економічна кібернетика» на 2 курсі протягом семестра. На даному курсі розглядаються концептуальні аспекти математичного моделювання економіки, оптимізаційні економіко-математичні моделі, задачі лінійного програмування та методи їх розв'язування, принципи побудови економетричних моделей, парна лінійна регресія, лінійні моделі множинної регресії, узагальнені економетричні моделі, економетричні моделі динаміки. Для засвоєння курсу потрібна математична підготовка, володіння методами математичної статистики, знання економічних категорій і понять.

Основною метою вивчення дисципліни «Економіко-математичне моделювання» є формування системи знань з методології та інструментарію побудови й використання різних типів економіко-математичних моделей. Головним завданням дисципліни є вивчення основних принципів та інструментарію постановки задач, побудови економіко-математичних моделей, методів їх розв'язування та аналізу з метою використання в економіці.

У сучасних умовах необхідно враховувати не тільки наявність комп'ютерів та відповідного програмного забезпечення, різних видів ресурсів а й особливості курсу та складність дисципліни, що полягає в її синтезуючій функції, встановлення в ході розв'язування взаємозв'язків між окремими етапами моделювання. Щоб забезпечити ефективне використання отриманих у процесі навчання знань, необхідно не тільки засвоїти фундаментальні поняття курсу, а й реалізовувати вміння й навички побудови моделей на практиці. Існує необхідність створення навчального середовища з повноцінним використанням інформаційних технологій.

У результаті вивчення студенти повинні сформувати комплекс знань, умінь та навичок, що дозволить реалізовувати практичні завдання на рівні аналізу, прогнозування та прийняття на їх основі управлінських рішень.